

Parlamentu a Senátu a Národním audiovizuálním institutem) a kanálem TV5 pro plnění jejich poslání veřejné služby“ a za druhou stranu, že „po veřejné konzultaci může Úřad pro regulaci audiovizuálních a digitálních komunikací přiměřeným způsobem a s ohledem na jejich přínos k pluralitě myšlenkových a názorových proudů a kulturní rozmanitosti zahrnout další audiovizuální komunikační služby. Zveřejňuje se seznam těchto služeb.“.

V souladu s těmito ustanoveními provedl Úřad od 12. června do 13. července 2023 veřejnou konzultaci o rozsahu služeb, které by mohly být klasifikovány jako služby obecného zájmu.

2. Příspěvek audiovizuální komunikační služby k pluralitě myšlenkových a názorových proudů a ke kulturní rozmanitosti ve smyslu výše uvedených ustanovení lze posuzovat zejména s ohledem na závazky jejího vydavatele týkající se na jedné straně charakteristik programové skladby této služby a na straně druhé jejího příspěvku k financování a vysílání nebo uvádění audiovizuálních a kinematografických děl.

Při posuzování těchto závazků mohou být zohledněna další kritéria, jako jsou podmínky zpřístupnění obsahu veřejnosti, zejména pokud je služba přístupná bezplatně všem občanům.

3. Pozemní televizní vysílání je povoleno na základě výběrového řízení, při jehož výběru jsou zohledněny konkrétní závazky uchazečů, zejména pokud jde o pluralitu, programovou skladbu a příspěvek na vysílání a financování audiovizuálních a kinematografických děl, které jsou následně zahrnuty do smluv uzavřených s Úřadem. Splňují tedy kritéria stanovená v prvním odstavci bodu 2 výše.

Mezi těmito službami podléhají volně poskytované bezplatné celostátní televizní služby povinností, pokud jde o vysílání a šíření, které pokrývají 100 % obyvatelstva kontinentální Francie, v souladu s ustanoveními článku 96-1 zákona ze dne 30. září 1986. Kromě toho mají tyto služby právo být zařazeny do audiovizuální nabídky komerčních distributorů v souladu s článkem 34-2 zákona ze dne 30. září 1986. Jejich šíření tedy splňuje cíl, aby byla nabídka snadno dostupná pro všechny obyvatele, jak je uvedeno ve druhém odstavci bodu 2 výše.

Z výše uvedeného vyplývá, že bezplatné celostátní televizní služby lze považovat za služby obecného zájmu ve smyslu článku 20-7 zákona ze dne 30. září 1986.

4. V důsledku měnících se vzorců používání a rostoucího významu nelineárního obsahu jsou pořady nabízené televizními službami stále častěji vnímány jako součást audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání a nejčastěji jsou integrovány, ať už primárně nebo výhradně, do globálních nabídek dostupných v aplikačních prostředích.

Nelineární služby, které jsou uživatelům k dispozici zdarma a které jsou neodmyslitelně spjaty s televizními službami obecného zájmu, by proto měly být považovány za služby obecného zájmu. Může se jednat o služby poskytující přístup k obsahu těchto televizních služeb na vyžádání (zejména tzv. internetové televize) nebo o služby poskytující přístup k audiovizuálnímu obsahu, který doplňuje a obohacuje nabídku těchto televizních služeb (například videa dostupná na vyžádání, která nejsou vysílána lineárně, ale jsou spojena s televizním programem, například předchozí série seriálu).

Nelineární služby obecného zájmu mohou být zveřejněny v rámci audiovizuální skupiny subjekty odlišnými od těch, které zveřejňují lineární služby.

Po projednání této záležitosti

tímto přijímá toto rozhodnutí:

Článek 1 – Služby obecného zájmu ve smyslu článku 20-7 zákona ze dne 30. září 1986 o svobodě komunikace jsou:

(1) služby poskytované jednou z organizací uvedených v hlavě III zákona ze dne 30. září 1986 a televizní stanicí TV5 při plnění jejich úkolů veřejné služby;

(2) bezplatné celostátní televizní služby s licencí k vysílání vydanou podle článku 30-1 výše uvedeného zákona ze dne 30. září 1986, jakož i audiovizuální mediální služby na vyžádání, které jsou bezplatně dostupné uživatelům, jsou neoddělitelně spojeny s těmito televizními službami a jsou produkovány vydavateli těchto služeb, jejich dceřinými společnostmi nebo společnostmi, které je ovládají ve smyslu bodu 2 článku 41-3 výše uvedeného zákona ze dne 30. září 1986, nebo jejich dceřinými společnostmi.

Vydavatelé služeb obecného zájmu zašlou úřadu seznam svých lineárních služeb obecného zájmu a aplikací, které vydávají nebo které vydávají jejich dceřiné společnosti nebo společnosti, které je ovládají ve smyslu bodu 2 článku 41-3 výše uvedeného zákona ze dne 30. září 1986, nebo jejich dceřiné společnosti a které zpřístupňují své služby obecného zájmu, zejména služby na vyžádání, na hlavním nebo výhradním základě. Rovněž budou informovat o případných změnách v tomto seznamu. Po přezkoumání Úřadem zveřejní seznam všech dotčených služeb obecného zájmu a žádostí, který zašle provozovatelům rozhraní podléhajícím předpisům.

Článek 2. – Ustanovení tohoto usnesení platí v Nové Kaledonii, Francouzské Polynésii, na ostrovech Wallis a Futuna a na Francouzských jižních a antarktických územích.

Článek 3. – Toto usnesení bude oznámeno poskytovatelům služeb uvedených v článku 1 tohoto rozhodnutí a provozovatelům uživatelských rozhraní, na které se vztahují povinnosti podle článku 20-7 zákona 86-1067 ze dne 30. září 1986. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku* Francouzské republiky.

V Paříži dne [XX]

Za Úřad pro regulaci audiovizuálních a
digitálních komunikací

Předseda,

R.-O. MAISTRE